

[Kaj Hansen]

de her giver udtryk for, at de nye boliglove først skal træde i kraft den 1. januar 1980?

Så er der fremsat et dagsordensforslag, som hovedsagelig går på en eventuel beskatning af værdistigninger på jord og fast ejendom. Jeg vil gerne først slå fast, at kommunisterne ikke ønsker, at der gennemføres en værdistigningsafgift på parcelhuse, der betyder, at de nuværende parcelhusejere får en større boligudgift af den årsag. Det er nok nødvendigt at slå fast, fordi det forslag, kommunisterne har fremsat, netop er i stand til at indefryse den del af værdistigningerne, der ligger ud over inflationen, uden at det koster de nuværende parcelhusejere en eneste krone. Men da det dagsordensforslag, der er stillet, også kan ramme det kommunistiske indefrysningssforslag, vil vi selvfølgelig stemme imod det.

Jeg skal heller ikke blande mig i, om det ene eller det andet augustforlig er sprængt. Skulle det være tilfældet, vil vi græde tørre tårer. Vi synes, det ville være udmærket, hvis også andre ville springe fra, for så var regeringen da løsgjort fra alle disse forlig og kunne begynde nogle fornuftige forhandlinger også med andre partier i folketinget og opnå et betydeligt bedre resultat end det, vi hidtil har set.

Jeg vil gerne henlede boligministerens opmærksomhed på det svar, jeg har fået på nogle spørgsmål, jeg har stillet i boligudvalget; det er bilag nr. 85. Jeg har bl. a. spurgt, hvad rentesikringen koster staten for en 80 m² lejlighed ved et renteniveau på 15 pct., og det er opgjort til 154.690 kr. for en enkelt lejlighed.

Jeg har samtidig spurgt, hvad statens udgifter ville være til en finansiering på 97 pct. med en 4 pct.s årlig ydelse. Der kommer man til det resultat, når man tager inflationsraten i betragtning og omregner, at det bliver en udgift for staten på ca. 158.000 kr. Jeg synes, disse oplysninger, vi har fået frem her på min foranledning, må indgå i ministeriets overvejelser om den nye boligpolitik, da man her meget klart har anskueliggjort, at det både nationaløkonomisk vil være mere fordelagtigt med en statsfinansiering fremfor en rentesikring, og at det samtidig har den helt afgørende faktor, at lejerne ikke udsættes for huslejestigninger på grund af rentesikringens aftrapning.

Jeg skal ikke sige mere ved denne lejlighed, men håber på at få svar på de spørgsmål, jeg har stillet til boligministeren.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne deltage i den beklagelse, som har været ytret fra flere sider over, at vi endnu på dette tidspunkt må diskutere boligpolitikken uden at have forslag fra regeringen. Det havde efter vores opfattelse været det rigtige, at regeringen havde fremsat forslag her i begyndelsen af januar eller i det mindste havde fremlagt en omfattende redegørelse for hovedproblemerne i boligpolitikken, således som regeringen anskuede dem. Det er jo en fremgangsmåde, som er blevet anvendt i andre ministerier; må jeg minde om den fremgangsmåde, socialministeren anvendte som forberedelse af pensionsreformen, nemlig fremlæggelse af en omfattende redegørelse, der ikke præcis prioriterede, men dog angav nogle hovedretningslinjer? Det mindste, man kunne have forlangt, var, at regeringen havde taget skridt til noget sådant.

Nu bliver tiden til at færdiggøre boligforhandlinger i denne samling jo meget knap. Hvis vi kommer i gang i april og skal være færdige til 2. juni, er tiden ikke lang, og man må spørge sig selv, om det overhovedet kan nås. Under alle omstændigheder synes vi, at regeringen har pådraget sig et ganske svært ansvar ved først at fremkomme med forslag på et senere og endnu ukendt tidspunkt.

Det er baggrunden for, at det radikale venstre selv har fremsat forslag dels om ændringer af realkrediten til afskaffelse af noget af det rentelotteri, som i øjeblikket gælder for bygherrer, dels om ændrede finansieringsregler for nyt almennyttigt byggeri og for overtagelse af boliger på andelsbasis. Disse forslag kommer til behandling i næste uge og danner et bedre grundlag for en boligpolitisk drøftelse end den forespørgsel, som fremskridtspartiet har stillet.

Jeg vil godt gøre den bemærkning til hr. Brusvang, at jeg er aldeles enig med hr. Brusvang i, at det ikke tjener noget særligt formål at forsøge at udmønte augustforlig I's bemærkninger om beskatning af de reelle kapitalgevinster. Det har for længst vist sig, at der ikke er noget udkomme i disse forhandlinger, og det kunne regeringen for længst have sagt sig selv, men man har øn-